

qua ratione in homicidam animadverti vellet? Duorum certe primorum virorum historia istud satis facit manifestum. Adamus etenim, qui peccato suo omnes homines vita ea, quæ vere vita ut est, sic sola nominari vita meretur, privavit, nonne gravissimam Judicis sententiam, mortem eidem denunciatis audivit? Et Caini res gestas inspiciamus. Satisne aperte omnia ejus verba loquuntur, agnovisse eum, homicidæ vindictam a Deo esse paratam? Certe ut Noacho, sic Mosi universæque Israelitarum genti Deus id satis diserte est elocutus.

Magis id nobis erit perspicuum; ubi poenas utrique homicidii speciei irrogandas perlustraverimus. Atque ut a voluntaria cade ordiamur, impune esse hoc crimen nemini, luce sua clarum est. Huc enim omnia illa pertinent de homicidiis eorumque poenis agentia præcepta; hoc evincunt exempla, hunc in finem a Scriptoribus Sacris summo studio summaque fide consignata. Nec tamen claret satis huc usque, quænam homicidio poena ab initio, quæ deinceps dictata fuerit. Nam apud Græcorum antiquissimos cædis reos capite non fuisse; nec judicia de cædibus habita fuisse apud Athenienses, antequam Halirrhothius, Neptuni filius ob vitiatam a se prius, dein & interfectam Martis filiam Alcippen, a Marte occideretur, satis manifesto docet rerum Græcarum scriptor luculentissimus Pausanias. Imo ipsam Sacram Scripturam si consulas, non levia hujus rei ibi deprehendas vestigia. Ita Adam, cum is homicidio, ut meministi paulo ante nos dicere, caput suum alligasset, atque juxta sententiam jam ante adversus ipsum latam mortem commeruisset, longe tamen aliam poenam subivit. Eleganter hanc in rem Doctores Judæi: Commeruerat quidem Adam, qui mortem accersiverat universo hominum generi, mortem, sed misericordia erga ipsum usus est Deus, & exilio eum multavit. Cain etiam, cui conscientia mortis poenam dictaverat, qua ipsum esset affecturus, quisquis in eum incidisset, exulare nihilominus jubetur a facie Dei cognatisque suis; plane ut Pater ipsius Adam, quemadmodum in Bereschit Rabba hæc conferentes loquuntur Rabbini. Neque tamen hæc sic a quoquam accipi velim, quasi homicidium eo tempore morte piandum non esset; minime; hæc mens nostra est;

loco